

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 13 september 2016

773/2016

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 13 c § 4 mom., mellanrubriken före 129 b §, 134 m § 2 mom., 134 o § 2 mom., 146 b och 149 §, 152 § 2 mom., 153 och 154 §, 156 j §, 157 § 2 mom., 158 och 162 a—162 e §, 166 § 4 mom., 169, 169 a, 170, 170 a, 171 och 171 a §, 19 och 21 kap. samt 209, 218, 219 och 219 a §,

av dem 13 c § 4 mom. samt 149, 162 a, 162 b och 162 d § sådana de lyder i lag 605/2009, mellanrubriken före 129 b § och 146 b § sådana de lyder i lag 1392/2010, 134 m § 2 mom. och 134 o § 2 mom. sådana de lyder i lag 505/2014, 152 § 2 mom. och 156 j § sådana de lyder i lag 1359/2009, 154 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 305/2016, 157 § 2 mom. samt 158 och 171 § sådana de lyder i lag 529/2010, 162 c § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 162 e § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 886/2009, 166 § 4 mom. sådant det lyder i lag 250/2001, 169 § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 529/2010 och 399/2012, 169 a § sådan den lyder i lagarna 350/1995 och 1413/2010, 170 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 529/2010 och 877/2012, 170 a § sådan den lyder i lag 399/2012, 171 a § sådan den lyder i lagarna 350/1995 och 529/2010, 209 § sådan den lyder i lagarna 325/2003 och 529/2010, 218 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 250/2001, 399/2012 och 785/2013 samt 219 och 219 a § sådana de lyder i lag 877/2012,

ändras 13 b §, 13 c § 3 mom., 72 f §, 79 k § 1 mom., 102 a § 2 mom., 128 § 1 och 4 mom., mellanrubriken före 129 §, 133 § 4 och 6 mom., 133 c § 2 mom., 133 q § 2 mom., 134 f §, 134 h § 1 mom., 134 j och 134 l §, 134 m § 5 mom., 134 p § 2 mom., 134 r §, rubriken för 13 a kap., 146 a och 147 §, rubriken för 14 kap., 149 a § 2 mom., 149 b § 1, 2 och 4 mom., 149 c—149 f §, 151 § 2 mom., 156 §, 156 c § 2 mom., 156 i § 1 mom., 156 l §, 156 m § 5 mom., 157 § 1 mom., rubriken för 17 kap., 161 § 3 mom., 162 §, 163 § 2 och 3 mom., 164 och 165 §, 166 § 2 och 3 mom., 168, 168 a och 172 §, 173 a § 2 mom., rubriken för 20 kap., 190 § 4 mom., rubriken för 22 kap., 209 n § 2 mom. samt 209 r, 209 s och 216 §,

av dem 13 b § sådan den lyder i lag 377/1994, 13 c § 3 mom., 133 c § 2 mom. och rubriken för 13 a kap. sådana de lyder i lag 1486/1994, 72 f § sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 1767/1995 och 1071/2002, 79 k § 1 mom., 149 b § 1, 2 och 4 mom. samt 149 f och 162 § sådana de lyder i lag 605/2009, 102 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 507/2014, 128 § 1 mom., 157 § 1 mom., 164 § samt 190 § 4 mom. sådana de lyder i lag 529/2010, 128 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1767/1995, mellanrubriken före 129 § sådan den lyder i lag 1392/2010, 133 § 4 och 6 mom. sådana de lyder i lag 1457/2001, 133 q § 2 mom., 134 f §, 134 h § 1 mom., 134 j och 134 l §, 134 m § 5 mom., 134 p § 2 mom. och 134 r § sådana de lyder i lag 505/2014, 146 a § sådan den lyder i lag 542/1996, 147 och 149 c § sådana de lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 149 a § 2 mom. och 149 e § sådana de lyder i lag 1301/2003, 149 d § samt 163 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 886/2009,

156 c § 2 mom., 156 i § 1 mom., 156 l § samt 156 m § 5 mom. sådana de lyder i lag 1359/2009, 161 § 3 mom. samt 166 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 250/2001, 165 § sådan den lyder i lagarna 605/2009, 886/2009, 529/2010 och 544/2016, 168 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 529/2010, 168 a § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 529/2010, 172 § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1347/1999, 173 a § 2 mom., 209 n § 2 mom. samt 209 r och 209 s § sådana de lyder i lag 399/2012, rubriken för 22 kap. sådan den lyder i lag 325/2003 och 216 § sådan den lyder i lag 1432/2009, samt *fogas* till lagen nya 101 e, 129 c och 129 d §, till 133 c §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 529/2010, nya 3—5 mom., till 134 b §, sådan den lyder i lag 505/2014, ett nytt 2 mom., till lagen en ny 147 a §, en ny 148 §, i stället för den 148 § som upphävts genom lag 605/2009, till lagen nya 148 a och 148 b §, till 151 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1359/2009, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom. och till lagen en ny 209 t § som följer:

13 b §

En skattskyldighetsgrupp ska meddela vilken till gruppen hörande näringsidkare som ska vara skyldig att uppfylla deklarationsskyldigheten enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och betalningsskyldigheten enligt 6 kap. i den lagen.

13 c §

— — — — —
 Ett renbeteslag är skyldigt att fullgöra renbeteslagsgruppens deklarationsskyldighet enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och betalningsskyldigheten enligt 6 kap. i den lagen.
 — — — — —

72 f §

Skatt betalas inte på gemenskapsinterna varuförvärv, om

- 1) skatt inte skulle tas ut vid import,
- 2) skatt enligt 61 § eller 72 h § 1 mom. 1 eller 2 punkten inte skulle tas ut på försäljning av varan, om försäljningen skulle ske i Finland,
- 3) förvärvaren med stöd av 122 § skulle vara berättigad till full återbäring av den skatt som ska betalas för förvärvet och han har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

79 k §

En skattskyldig återförsäljare får som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
 — — — — —

9 kap.

Import av varor

101 e §

I fråga om ett av Tullen meddelat förhandsavgörande får omprövning enligt 88 § i tullagen inte begäras, utan avgörandet ska överklagas genom besvär enligt vad som föreskrivs i tullagen. Besvärstiden är 30 dagar från delfående av beslutet om förhandsavgörande. Omprövning av ett beslut om att inte meddela förhandsavgörande får inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.

102 a §

— — — — —

Avdragsrätten för skatt som enligt 2 a, 8 a—8 d eller 9 § ska betalas på ett köp eller för skatt som ska betalas på ett gemenskapsinternt förvärv förutsätter dessutom att den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller att skatten har påförts. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätter avdragsrätten att den skattskyldige själv upprättar en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i 209 e § 1 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskapsinterna förvärvet.

— — — — —

128 §

Ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till utrikesministeriet för varje kvartal under kalenderåret och senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning samt ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till skatteåterbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring och återbär skatten.

— — — — —

I beslut som har meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas.
Europeiska unionen och övriga internationella organisationer

129 c §

Om skatt har återburits med stöd av 129, 129 a eller 129 b § till ett för stort belopp, kan det överstora skattebelopp som återburits dras från ett skattebelopp som återbärs senare.

129 d §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 129, 129 a och 129 b §.

När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 129, 129 a och 129 b § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.

133 §

— — — — —

Vad som i 13—23 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ bestäms om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 130, 131 och 131 a § samt på den som gör ett gemenskapsinternt varuförvärv och som med stöd av 72 f § inte behöver betala skatt.

— — — — —

Vad som i 13—22 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ bestäms om avdragbar skatt och skattskyldiga tillämpas också på skatt som ska återbäras och på den som har rätt till återbäring enligt 130 a §.

133 c §

— — — — —

Om dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp med stöd av 133 a eller 133 b §, ska räntan betalas från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

För återbäring gäller i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Vad som i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som har rätt till återbäring enligt 133 a och 133 b § i denna lag.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår till vilket den period som beslutet gäller hör.

133 q §

Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige är skyldig att registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ göra avdrag enligt 10 kap. i denna lag för anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen.

134 b §

Skatteförvaltningen delger på elektronisk väg ett beslut om uteslutande från den särskilda ordningen enligt artikel 58 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt. Mottagaren anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet har kunnat hämtas på en av Skatteförvaltningen angiven server.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i tillämpliga delar iaktas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

134 h §

Bestämmelserna om betalning av skatt i 32 och 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på en skattskyldigs affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

134 j §

Bestämmelserna om skatteperiod och deklarationsskyldighet i 161 § och i 3 kap. samt i 16—18, 22, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 l §

Bestämmelserna om påförande av skatt i 8 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del

det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.

134 m §

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som föreskrivs om påförande av skatt i 52 och 54 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

134 p §

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

134 r §

Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, får påföras skatteförhöjning enligt 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om skattedeklarationen för skatt som ska betalas till Finland har lämnats efter den tidpunkt som föreskrivs i detta kapitel eller om en bristfällig eller felaktig skattedeklaration har lämnats eller ingen skattedeklaration har lämnats.

13 a kap.

Det allmänna beskattningsförfarande och ändringssökande

146 a §

På betalning, deklaration och påförande av skatt, rättelse och beskattningsförfarandet i övrigt samt ändringssökande tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

147 §

Den skattskyldige ska på det sätt som anges i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till staten betala skillnaden mellan de skatter som ska betalas och de som ska dras av (*skatt som ska redovisas*) och som i enlighet med 13 kap. i denna lag hänförs till de kalendermånader som omfattas av de skatteperioder som avses i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

147 a §

Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller i 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, har den skattskyldige rätt att få den skatt som inte dragits av för skatteperioden som återbäring.

Det belopp som avses i 1 mom. återbärs på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

148 §

Skatt ska påföras den skattskyldige och de för skatten ansvariga personerna solidariskt. Delägarna i ett öppet bolag och de personligen ansvariga bolagsmännen i ett kommanditbolag är solidariskt ansvariga för det öppna bolagets respektive kommanditbolagets

skatt. Delägarna i en sammanslutning och ett partrederi enligt 13 § har samma ansvar för sammanslutningens eller partrederiets skatter.

Samtliga näringsidkare som hör till en skattskyldighetsgrupp enligt 13 a § är solidariskt ansvariga för gruppens skatter.

Ansvaret för en i 2 mom. avsedd delägare och bolagsman samt en i 3 mom. avsedd näringsidkare börjar vid ingången av den månad då han ansluter sig till bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen och upphör vid utgången av den månad då han utträder ur bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen.

De personer som är ansvariga för skatten ska antecknas i Skatteförvaltningens beslut. Har en person eller näringsidkare som avses i 2 eller 3 mom. och som är ansvarig för skatten inte antecknats i beslutet, ska bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd tillämpas på åläggande av skatteansvar samt ändringsökande.

14 kap.

Beskattningsförfarande vid vissa gemenskapsinterna förvärv

148 a §

Om köparen av ett sådant nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och ska för transportmedlet betalas bilskatt enligt bilskattelagen, gäller beträffande betalning av mervärdesskatten på det gemenskapsinterna förvärvet, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatten, förhandsavgörande, sökande av ändring och återbäring av skatt vad som föreskrivs om bilskatt.

148 b §

Om köparen av sådana punktskattepliktiga varor som avses i 26 e § är en person vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom., gäller i fråga om betalningen av mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatt, förhandsavgörande, sökande av ändring, återbäring av skatt samt förfarandet i övrigt vad som föreskrivs i punktskattelagen.

149 a §

En skattskyldig för vilken räkenskapsperiodens omsättning uppgår till högst 10 000 euro får i lättnad hela den skatt som ska redovisas för räkenskapsperioden.

149 b §

Om den skattskyldiges skatteperiod är kalendermånaden eller ett kalenderårskvartal, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselår, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska lämnas för skatteperioden.

En skattskyldig som inte har lämnat de uppgifter enligt 1 eller 2 mom. som gäller lättnad vid den nedre gränsen eller som har uppgett lättnaden till för litet belopp, har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få det belopp som inte uppgetts i form av återbäring inom tre

år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, har den skattskyldige rätt till återbäring inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, har den skattskyldige rätt till återbäring inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av det renskötselår som lättnaden avser.

149 c §

Har en skattskyldig fått för stor lättnad på grund av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som han lämnat, ska Skatteförvaltningen bestämma att den skattskyldige ska betala det överstora belopp som han fått till godo inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser.

Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, ska skatten påföras inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, ska skatten påföras inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av det renskötselår som lättnaden avser.

För skatt som debiterats med stöd av 1 mom. påförs skatteförhöjning i enlighet med vad som föreskrivs i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

149 d §

Om en för stor eller för liten lättnad har betalats till en skattskyldig på grund av rättelse-deklaration, ett beslut av skattemyndigheten eller ett beslut med anledning av att ändring sökts som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, ska lättnaden rättas. Rättelsen kan göras även om den tidsfrist som avses i 149 b § 4 mom. eller 149 c § har gått ut.

149 e §

I övrigt iakttas i fråga om lättnaden i tillämpliga delar vad som bestäms om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

149 f §

En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 216 § ändras till ett kalenderår, har rätt att få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då räkenskapsperioden ändras eller därefter av skatt som ska redovisas för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen och som föregick ändringen.

En skattskyldig vars räkenskapsperiod ändras från ett kalenderår enligt 216 § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen, har rätt att få lättnad enligt 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter den dag då räkenskapsperioden ändrades av skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden i fråga. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

De uppgifter för beräkningen och beloppet av lättnaden enligt 1 och 2 mom. lämnas i samband med den skattedeklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

151 §

Till ansökan ska fogas

- 1) ett högst ett år gammalt intyg som skattemyndigheten i sökandens hemland har utfärdat över arten av den rörelse sökanden driver,
 - 2) övriga handlingar som behövs för avgörande i saken.
- Skatteförvaltningen kan begära fakturan och importdokumenten i original eller kopior av dessa.
-

156 §

På återbäring tillämpas dessutom vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

Vad som föreskrivs om skattskyldig i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som söker om återbäring enligt 150 § i denna lag.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet gäller.

156 c §

Skatteförvaltningen kan begära elektroniska kopior av fakturor och importdokument vilkas beskattningsgrund är minst 1 000 euro.

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som anges i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 12 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas från den dag som följer på den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

156 l §

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

Vad som föreskrivs om skattskyldig i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som söker om återbäring enligt 156 a § i denna lag.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår som den period som ett i detta kapitel avsett beslut hänförs till.

156 m §

— — — — —
Vid sökande av ändring i beslut enligt 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs i 65 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

157 §

Skatteförvaltningen svarar för beskattningen och tillsynen över den på det sätt som föreskrivs särskilt.

17 kap.

Etableringsanmälan och sammandragsdeklaration

161 §

— — — — —
Det som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på den som köper ett i 26 d § 1 mom. 1 punkten avsett nytt transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som 148 a § inte tillämpas på.

162 §

Den skattskyldige ska för varje kalendermånad lämna en sammandragsdeklaration

- 1) över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §,
- 2) över försäljningar av sådana tjänster som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 § och som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare men finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga, är skyldig att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom., med undantag för sådana försäljningar av tjänster som är befriade från skatt i beskattningsstaten.

En sammandragsdeklaration ska lämnas också när ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbärningar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen samt annan förändring i fråga om försäljningen ska uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska lämnas senast den 20 dagen i den månad som följer på kalendermånaden.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

163 §

— — — — —
Sammandragsdeklarationer enligt 162 § ska lämnas på elektronisk väg. Skatteförvaltningen får av särskilda skäl godkänna att en sådan deklaration lämnas i pappersform.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som får användas när deklarationer lämnas på elektronisk väg, samt om förfarandet i övrigt för inlämnande av deklarationer.

164 §

En sammandragsdeklaration enligt 162 § lämnas till Skatteförvaltningen.

En sammandragsdeklaration anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen

Vid tillämpningen av 2 mom. iakttas vad som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

165 §

Den som är deklarationsskyldig ska underteckna en sammandragsdeklaration enligt 162 § och andra handlingar på det som föreskrivs i 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

166 §

Bestämmelser om dem som är ansvariga för att deklarationsskyldigheten enligt 162 § fullgörs finns i 20 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

För att den anmälnings- och deklarationsskyldighet som avses i 161 och 162 § uppfylls i fråga om en utlänning svarar också dennes representant i Finland.

168 §

Den som har underlåtit att inom föreskriven tid lämna in en sammandragsdeklaration enligt 162 § eller som har lämnat in en bristfällig deklaration ska på uppmaning av Skatteförvaltningen fullgöra sin skyldighet.

168 a §

Bestämmelser om påföljd för underlåtenhet som avser en sammandragsdeklaration enligt 162 § finns i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande.

172 §

De skattskyldiga införs i ett register över mervärdsskattskyldiga.

I registret över mervärdesskattskyldiga införs med avvikelse från 1 mom. inte de som köper ett nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som 148 a § inte tillämpas på.

173 a §

Vad som i 24, 26 och 27 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt i 209 n—209 q § i denna lag bestäms om den skattskyldiges förpliktelser tillämpas också på det ombud som avses i 1 mom.

20 kap.

Handledning och förhandsavgörande

190 §

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen.

Fakturor och andra verifikationer

209 n §

Fakturorna ska förvaras i minst sex år från ingången av det år som följer på det kalenderår som omfattar den kalendermånad till vilken de försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar som fakturan gäller hänför sig i enlighet med 13 kap. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, ska fakturorna förvaras i minst sex år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som omfattar den kalendermånad till vilken de försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar som fakturan gäller hänför sig i enlighet med 13 kap. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, ska fakturorna förvaras i minst sex år från ingången av året efter utgången av den renskötselår som omfattar den kalendermånad till vilken i fakturan nämnda försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar enligt 13 kap. hänför sig.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128 § ska förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

209 s §

Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

209 t §

En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § ska alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan sammanhängande transaktioner uppgår till minst 15 000 euro. Säljaren ska med till buds stående medel även identifiera en person för vars räkning ovannämnda kund sannolikt handlar.

Identifiering behövs inte om kunden är en sådan kund som avses i 13 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).

Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning av statsrådet.

Det material som avses i 1 och 3 mom. ska förvaras i sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.

216 §

För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod är kalenderårskvartalet eller kalenderåret, är räkenskapsperioden kalenderåret. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är renskötselåret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerats, betalas och återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen trädde i kraft och därefter och för ett renskötselår som löper ut efter den dag då lagen trädde i kraft.

På skatt som ska deklarerats, betalas eller återbäras för en skatteperiod som gick ut innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

Vid sökande av ändring i beslut som har meddelats efter lagen ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Överbetald skatt för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande får inte dras av från skatteperioder som börjar på ikraftträdandedagen eller därefter eller vara föremål för en begäran om återbäring på ikraftträdandedagen eller därefter.

På förfarandet för avlyftande av skatt som påförts enligt uppskattning för en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. På påföljder av försummelse att lämna skattedeklaration tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas den skatteperiod som gällde vid ikraftträdandet av denna lag tills dess att skatteperioden ändras i överensstämmelse med bestämmelserna i denna lag, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.

På försummelse enligt 168 a § och 218 § 3 mom. som skett före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På påföljder av försummelse av uppgifter som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter och som har begärts före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 149 a § 2 mom. tillämpas dock på en räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2016 eller därefter.

Helsingfors den 9 september 2016

Republikens President

Sauli Niinistö

Utrikeshandels- och utvecklingsminister Kai Mykkänen